

מסורת הש"ס

(א) ע"י תוספות לקמן קבו:
ד"ה כיון וכו', (ב) (סוכה
טו.), (ג) (תוספ' פט"ו),
(ד) כלים פ"ה מ"ו, (ה) (לקמן
קבו.), (ו) (בזו"ט י"ט פכ"ה
דכלים משנה ו העמיק לשון
רש"י וכו"ש שאינו מחוסר
נתינה וכו"ל), (ז) (דף קבו.),

ורה אור השלם

וְכָל אֲשֶׁר יִפְּל מִנִּבְלָתָם
עָלָיו יִטְמָא תַנּוּר וְכִירִים
יִתֵּץ טִמְאִים הֵם וְטִמְאִים
יִהְיוּ לָכֶם: וַיִּקְרָא יָא לֵה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' יהודה וכו' והתנור ניסוק בתוכו מלמעלה לאור: (ב) ד"ה מתקיף וכו' האי תנור הס"ד ואח"כ מ"ה בתנור גופיה:

רבינו חננאל

פ' קרומיות, שירי
מחצצלות אבן, וזה שמר
שן וירא קמור בו שר
פרומיות אבן לשלשן
שבט, פרומיות פירוש
שליות, כדאמינן התם
מן ירהדו מ' מכלאת
בפורום ידאיש ביתה,
פ' לא חציע מכלית
שן, לאש, ופרשטו ידאיש,
ת"י שבי תנור יסן,
הן ככל תנור יסן
הצד דברי ר' מאיר, ר'
הצד אומר אין תנולין
העד' ר' יוסי וכו'. ואמינן
במא' אפ' פמלי, עשין
מלאכה ואור עשין עשין
ר'מ' לעפעמ' תנולין
הואו ת"י מנחתין
(וקייל) (דקייל) סתם
משנה ר"ה שירי אפ"י
עשין עשין מלאכה. ור'
היה לעפעמ' דאסר
לא אק ירהדו לא בעשין
מעין מלאכה. ואתקף עליה
ורב לא מצא פירוק.
ארוקס וא' מלגותיה
ושבתינה דהו, ר'מין
הצד פפ' המביא ד'
שן מ' רנוי וכו'רס דרשין
הריון כל הכלים תניסין
ארוקס אבל אין און
שמן וכו'. והוצרכו להודיע
כי חור הים הוא לאות
בו ניטל שר ושבתינה
כיצא בו ומצאו חזקת
הריון חש לעין סומא
הואר, ואין עקבל סומא
כדן ר'ה און לא אדמה
שאין מקבלין סומא,
הוארמק מקבל סומא סבר
הואיל לאות בו
ה' מגור הוא ושבתינו
כיצא בו, והואיל וכלים
שבתינו לעין סומא
ר'ה' לשלטון, נתנן סומא
ע'י שברו או ע'י דרות,
ונתן שן אבן, ר' יהודה
אומר א' מטיס מלפטה
הואו ניסוק ממלטה סמא,
הוא לא טהור. וכלהא
הואיל חזקס מ' טמא
כ'י פירוש, שר שנתנו
ע'י שברו או ע'י דרות
נתנן שן אבן כ'י תבור או
כ'י דרות, אבן ר' יהודה
א' מטיס מלפטה כבור
או דרות וטיס מלפטה,
הנתנו ה'י הוא ככני
בקדקע זגמרה מלאכה
כדקעש עליה לאפוט בו
מקבלת סומא. און לא,
ה'י זגמרה מלאכה וחזקס
הוא קדקרה שלא (כפא)
(ונשעת תביל) לא ת' או
הצד תחוכה תחביל, שאין

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

קנה.

עין משפט
גר מצוה

לָב א מִי פִכּוֹ מֵהֶל' שָׁנָה
הִלְכָה ו טוֹר שׁוֹעַ אִוִּחַ
סִימָן שֶׁ סַעִיף יב:
לָג ב מִי שֶׁ טוֹשׁעַ שֶׁ
סַעִיף יג:

לד ג מיי שס הל' יד:
לה ד מיי פכ"ה מהל'
שבת הלכה יג טור
שו"ע או"ח סימן שח סעיף
י

ל' ה מ"י פט"ו מהלכות
כלים הלכה ח:
ל' ו מ"י פכ"ה מהלכות
שבת הלכה יח טו"ש"ע
ל"ח תימן שני תימן ד:

לעזי רש"י

טובל"ש [טיולי"ש].
רעפים.

מוסף תוספות

מִשּׁוֹם א. [אלא]
דאורחיהו דכלים להיות
מצויים בחצר. מוס'
ה'א.ש. ב. דמתני'. מוס'
ה'א.ש. ג. ומפ' בגמ'. מוס'
ה'א.ש. ד. כגון תנור. מוס'
ה'א.ש. ה. ניהא לי'
בראב"י אע"ג דליתיה

במתני'. תוס' הרא"ש.

רב נסים גאון
 דען נתנו על פי הברור א
 יתכן פ' הדות וכו' וז
 ההשגחה במס' מכל פרק ה'
 שנתן רב נ' עשר דר חציו
 מעפר לטמאה מטמא במגע
 מפור' ולעצמה מטמא
 במגע. נתנו על פי הברור א
 יתכן פ' הדות וכו' וז
 הוא מס' שו"ב. רבות
 כהנים, [אין] מה כלי חרש
 בשמן אף רותי בשר, שבו
 שני' לוסק [נתורן] שבו,
 ת"ל אך, מאימית מקבל
 טומאה משיקורו ר' א
 לאפת בר סופגנין. יותן
 מטמא הם, דא טמא ל'
 נתיצה י' ר' שישל ואת
 שאין ל' נתיצה וכו' ר'
 טומאה.

רבינו חננאל (המשק)
המסוק הנור זכורים יותן.
ר' יהודה חסד מאמרק קרוה
יותן מכלל שצריך להיות
בבוי אנו [ראו] אינו כלי,
סביר מסתמי מ' מ' סתמא,
ואפילו אינו בבוי. **סתמא**,
ומודה ר' יהודה בחנו
שנתנו ע"ס הברו א ע"ס
שנתנו נתן שס אבן ומירוח
סביר מ' הגדרים שהוא
סתמא, וזכ"ס מ' כן כובין כ'
סתמא. ועל זו דרך סתמי
סתמא. ואחיקל ר' אבן
רב ארלרע על זה שאמר,
ולא מסק פירוק. והנמיד
רב אבן ארלרע וחיוב
דכריז וכל סתמא, אבן
הנמיד חלקותם שכל
הנור שאופן ליהם מעשה
סתמא, פירושם שנתנו ח'
אבן סתמא ומסתמין
אחת חלקותם ומסתמין
הפה מלמעלה. ק"ל ר' אבן
אפילו ר' אבן ארלרע ר' אבן
פירוש מלמעלה ח' סתמי
הנור ר' אבן ארלרע. חתני
האבן **שבקוריו** ר' אבן
מביא ק"ל רבי ארלרע
ומוציא ח' מ' מיה נעושה
אחת חללה, ועושית אחת
חללה [מין] חללה ורעק
כלות ח' מים מן חללה
והוא קלה ואינה שוקעת
במים. ואי חללה חללה
על המים ואי חללה
למלואת ח' מים, שרשוני
ח' חללה ח' מים שבקוריו.

אם זרקה מבעוד יום, השתא לא פריך אלא מעתה זרק לגלגלמא
מבעוד יום דכיון דלא היה מוכן מבעו"י ליכא לדמוי לגלגלמא:
מחצלת גופה כמאי חזיא. לרווחא דמיתלתא מפרש הכי אע"ג
דלא צעי מעין מלככה ראשונה כדאמר רב נחמן לעיל
חרס קטנה מותר לטלטלה בחדר
משום דחזיא לכהויי רב חזא:

משום לחיות לכסוי צד מנהל:
הרי הן כבד הכללים הנישלים בחצר.
לאו דוקא בחצר לרד נחמן
ולרצא דשרו צכרמלית ורה"ר:
בשעושיין מעין מלאכה ואין
עושיין מעין מלאכה.
והא דנקט תנור יסן דשדרי תנור
קדש איז ראוין לכלוס:

חזוין לא לעניינים ולא תנור ישן הרי הן בחצר דברי ר"מ ר' העיד ר' יוסי משום י תנור ישן שניטלין גו צריך בית יד במאי עושין מעין מלאכה בתן קמיפולגי ואורא למגומה מחבבה וזהו

בשברי דהאי תנור קמיפולגי לפי מירוך זה מימה הא דנקט תנור ישן דהיסק ראשון פליגי: **במאי בר' אביעור בן יעקב** ה"ה דה"מ לממנר כרבי יוסי^ג דשרי לקמנ" לטולל כיסוי כלים שאין להם צית אחירה^ד בכלי דחברניהו בראעא^ד אלא^ה משום דמשנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי: ולאזלו

י' בשברי תנור ליפלטו בשברי כלים בעלמא אלא
 י' תנור קמפלגי דנתנן יתנו על פי הבור או על פי
 יהודה אומר אם מסיק מלמטה והוא נסוק מלמעלה
 חכמים אומרים הואיל והוסק מ"מ טמא ובמאי
 נזר וכידם יותן טמאים הם וטמאים יהיו לכם רבי
 יציה טמא שאין מחוסר נתיצה טהור ורבנן סברי
 ורבנן נמי הכתיב יותן ההוא לאידך גיסא דסלקא
 בריה בארעא כגופא דארעא דמי קמ"ל ואידך נמי
 ס' ההיא כדרכ יהודה אמר שמואל דאמר רב יהודה
 בהיסק ראשון אבל בהיסק שני אפילו תלוי בצואר
 ראשון לרבנן אפילו תלוי בצואר גמל מתקיף לה
 פלגי בשברי תנור ליפלטו בתנור גופה השתא תנור
 היו מנא שבריו מיבעיא אלא אמר רב אשי לעולם
 ששה מעשה טפא ורבי מאיר לדבריו דרבי יהודה
 געושין מעין מלאכה אלא לדידך אודי לי מיהא
 הוא ורבי יהודה לא דמי התם הסקו מבכנים
 תם מעומד הכא לאו מעומד: העיד ר' יוסי משום
 על שברי תנור ישן שניטלין בשבת ועל כיסויו
 אמר רבינא כמאן מטלטלין האידנא כיסוי דתנורי
 תם בית אחיזה כמאן כר"א בן יעקב: **מתני'** והאבן
 בה ואינה נופלת ממלאין בה ואם לאו אין ממלאין בה
 זמורה

בר שצירה שייך ביה: עמאים הם ועמאים יהיו לכם. דכפל ציה
 ו. האי יותך לאו לאגמורי קולא אחא ולמימר דאי ליכא לקיומי
 הור דהדר תנא ציה קרא ועמאים יהיו לכם לרצוי אלף לאגמורי
 הרי הן כשאר בתים וקרקע דמי הואיל וחבדן ולא לקבל טומאה
 וכ"ס ^א דמחוקר נמיה: **בסיסא ראשון**. שלא הוסק מעולם והיסק
 הו גמר מלאכתו מסיסקטו לאפות צו סופגנין בההיא פליג ר' יהודה
 דר תנורים מחובר לארץ או לאבן עב והוסק שם ונעשה כלי וסוף
 אי מוטמאס יהיו להם: **ואפילו תלוי בנזאר גמל**. אה"כ חלקו דדין
 קומיו: **אמר עולא רבי** **ראשון לרצון**. דלמרי מריבוי דקרא ואע"ג
 דקואל אלף אפילו תלף בנזאר גמל והוסק שם היסק ראשון טמא:
 תלף על צבצרים דכי האי תנור ^ב דהוא גופיה לר' יהודה לאו מנא
 י תנור מעליא קאמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג בשצרי
 נפקא רעפס שקורין טובל"ש שמיסקין אותם ואופין בהן כך שצרים
 ים. ולאו משום דבעי רבי מאיר מעין מלאכתן אלף משום דרבי
 פילו עושין מעין מלאכה כדאמר במתניתין: **מעומד**. בתנור אופין
 ג שוליו כרעפים שכן שוכבות על רחבן: **כיסוי דתנורי דמחא מחסא**.
 ונעלה יס לו כסוי שלא יכל שלו לאחר שהדיק צו הפת מכסהו:
 יא קלה אינה שואבת אלף נפה ונותנין בה אבן להכזידיה: **אם ממלאין**
 כשאר אבנים ואין מטלטל את הקירוריה דשויא בסיס לאבן שנשאטה:

בה מים

במבצע יום ג' דעתיה מתחמול דלוא מנא הא: **קרומיוס של**
מחללת. שפדרו מן מחללת ישנה: **זר המדורי אסבנא** לי זר
 המדורי פירש לי טעמו של דבר: **לכסום זה עפרא.** העומד לכסות
 צו צוואה. א"נ שלא יעלה האבק: **שירי פרומויוס.** טליתות כלאמר
 בכסוכה (דף יא.) רמא תכילתא בפירומא
 דלדינשי ביתיה: **טנור ישן.** שכבר
 הוסק וחרסין קשים וחזו למלכא:
הרי כל כלל. לקמיה מפרש
 הפלוגמיהו ועממיה: **ועל כיוסו.**
 של טנור שאינו צריך בית יד דכלאו
 בית אחיזה מטלטלין ליה ופלוגתא
 היא במתניתין^א דלאכא למ"ד צעינ
 צית אחיזה: **מעין מלכא.** כגון
 לכסות בהן פי חבית: **ואין עושין**
מעין מלכא. לאפות: **ואזרא ר"מ**
לעטעמיה. דלמר במתני' לא צעינ
 מעין מלכא: **דהאי טנור.** העשוי
 בקעין זה שגנו במשנה זו שאין מביא
 שלא נתקן כל זכרו מחמתו
 ושכר קמפליג: **נאנו על פי הצור.**

קמפילגני אמר אביי ואין עושין מעין מל ר' יהודה למעמיה ור' רבא אי הכי אדמיפ' אמר רבא בשברי דה' הדות ונתן שם אבן ר' טמא ואם לאו טהור קמפילגני בהאי קרא י'הודה סבר מחוסר טמאים יהיו לכם מ" דעתך אמינא כיון ד הכתיב טמאים יהיו אמר שמואל מחלוקת גמל אמר עולא והי' רב אשי אי הכי אדר' גופה לרבי יהודה לא כדאמרי' מעיקרא ובי קאמר לדידי אפילו דכחאי גוונא מלאכ' הכא חסכו מבחין ר' רבי אליעזר בן יעק' שאינו צריך בית יד' דמתא מחסיא דאין שבקרויהא אם ממלאי

תנור וכירים יותך דנתיא לא שייכא אלא צננין מחובר וכשאין
 אקקרא רצוה הוא שאע"פ שאינו מתוקן כל זכרו: **הוא לאידך ג**
 ציה נתיא בגון זה שאינו צנו ומחובר וממילא הוא נתון ליהוי
 וחומר אלא חתא כל התנורים העשויים כהלכתן ומחברים לא
 אקמ"ל יותך דאע"ג דשייכא ביה לשון נתיא כלומר דמחובר הוא ט
 ראשון שנחלקו בו דהוא משוי ליה כלי דמתן במס' כלים (פ"ה ט) ו
 ואמר דמיא ראוי ליעשות **אלא בהיפך שני**. שמתחלה נעשה כ
 נטעלו לשון ונתנו על פי הצור וכלן נטמא מורה ר' יהודה דליתא
 הצורה של מתקיים יפה מקבל טומאה לא תימא נתנו ע"פ הצו
לה רבאשי. אדרבא דאוקי פלוגתא דטלטול שצרי מנור ישן
הוא: דראמן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתו ו
 צהאי אינטיירכא ליה ובעושין קלמ מעין מלאכת אפייה בגון מעשה
 רחבים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מבחוץ כדרי
 יהודה נקט על וי"מ לדבריו דר' יהודה. נקט תנור וקאמר לדידי
 ממעומד שהם בדוקה בדופי התנור ועומדת ואינה מוטלת שצריה
 מריכוי מנור של אותו מקום לא היה להן בית אחיה. תנור מפני שפיו
מבתני' האנן שצריכיהו. דלעת ביצה חלולה וממלאין בה מים ומתוך
זה ואינה נופלת. שקשורה יפה לפי הקיריה שיא כלי: ואם לאו. הרי ה